

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἄγαπητοί μου χριστιανοί,

Ενας Χρόνος φεύγει μέ πολλές ἀναμνήσεις καὶ μέ ἀνεκπλήρωτες ἐπιθυμίες καὶ ὁράματα πού εἶχε ὁ καθένας μας.

Δέν πραγματοποιήθηκαν οἱ προσδοκίες μας γιατί ἐνδεχομένως νά παρασυρθήκαμε ἀπό τά ὑλικά ἐπιτεύγματα τῆς Κοινωνίας, δηλητηριασθήκαμε ἀπό τίς ὑπέρμετρες φιλοδοξίες μας, ή ὑπεροφάνεια καὶ ὁ ἐγωϊσμός μας, μᾶς ὀδήγησαν στὸν φθορά καὶ τὸν ἀποσύνθεση. Μέ σηλα αὐτά πού συμβαίνουν στὸν κόσμον μας, ἔχουμε χάσει τὸν προορισμόν μας καὶ ζοῦμε μέ τὴν τύχην μᾶς καλύτερης ζωῆς. Ἀποτέλεσμα τούτου νά ἔχουμε χάση τὸ νόημα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς.

Ο Ἄπ. Παῦλος διακρηγόσει ὅτι «Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μή ὡς ἄσοφοι, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσί» (Ἐφ. Ε' 15).

Οἱ δέ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας, μᾶς συμβουλεύουν «φείδου χρόνον», ὅτι δηλ. ὁ χρόνος εἶναι πολύτιμος καὶ πρέπει νά τὸν ἀξιοποιοῦμε κατάλληλα πρός ὅφελος τῆς Κοινωνίας.

Αὐτό συμβουλεύει καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία καὶ μᾶς προτρέπει νά ἐκμεταλλευόμεθα τὸν χρόνον ἐπ' ὠφελείᾳ ὅλων μας.

Τοῦτο θά πραγματοποιηθῇ μέ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου, ὁ ὃποῖος μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι «χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιωάννου ΙΕ' 5).

Ἐάν θέλουμε νά πραγματοποιηθῶν οἱ εὐγενεῖς μας πόθοι καὶ νά καταστῆ ὁ καινούργιος χρόνος 2025 χαρούμενος καὶ εύτυχισμένος, ἀπιλλαγμένος τῆς ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς παθογένεσης, δέν ἔχουμε παρά νά θέσουμε τὸν ἑαυτόν μας κάτω ἀπό τὸν Χάρι τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τότε νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ζωή μας θά εἶναι φωτισμένη μέ την Χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ θά γεμίσῃ ἡ ζωή μας ἀπό οὐράνιο Φῶς καὶ ἀληθινή καὶ γνήσια ζωή, πρό σᾶς τὸ εὔχομαι.

Μέ ἐγκάρδιες εὐχές

‘Ο Μητροπολίτης

† ‘Ο Ἡλείας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ἩΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΩΛΕΝΗΣ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ-ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΗΛΕΙΑΣ
Κ.Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Καλό Άγιο 12ήμερο

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2024

Πρόσις
Τὸν Εὐσεβήν Κλῆρον, τούς εὐσεβεῖς
Ἄρχοντας καὶ τὸν εὐσεβήν Λαόν

« Δεῦτε ἵδωμεν πιστοί,
ποὺ ἐγεννήθη ὁ Χριστός ».

Μαζί καλεῖ καὶ φέτος ἡ Ἑκκλησία μας νά ἀγγίξουμε πνευματικά τὴν Γέννησην τοῦ Θεανθρώπου, νά κατανοίσουμε τὸ Θεολογικό νόημα τῆς Ἐορτῆς καὶ νά ἀκολουθήσουμε πιστά τούς Μάγους γιά νά προσκυνήσουμε τὸν νεογέννητον Χριστόν. Νά ἀκούσουμε τὴν φωνὴν τῶν Ἀγγέλων πού ἀναγγέλουν τὸν ἐρχομόν τῆς εἰρήνης στὸν κόσμον: Εἰρήνην ἐσωτερική, ἐξωτερική, Ἐθνική, κοινωνική κ.λ.π. Ἐρχεται η εἰρήνη νά φωλιάση μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, πού σπαράσσονται ἀπό τούς πολέμους καὶ μεταβάλλεται ἡ Κοινωνία μας σέ κόλαση.

Ο Υμνογράφος τῆς Ἑκκλησίας μας μᾶς διαλαλεῖ τὸν χαρά πού φέρνει ἡ Γέννηση τοῦ Θεανθρώπου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς προσδοκίας καὶ τὴν χαρά τῆς αἰώνιου λυτρώσεως «Σήμερον πᾶσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαῖρει, ὅτι Χριστός ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης».

Ο Χριστός ἔρχεται νά φέρῃ τὸν χαρά, ἔρχεται καὶ ἀναζητᾶ τὸν ἀνθρωπὸν, ὅπως ἀναζήτησε τότε στὸν Παράδεισον, τὸν χαμένον, τὸν πεσμένον στὸν ἄμαρτία ἀνθρωπὸν. Ο Θεός τότε καὶ σῆμερα ἔρχεται κοντά μας γιά νά μᾶς ἀνασύρει ἀπό τὰ σκοτάδια τῆς ἄμαρτίας. Ἀντηχεῖ ἡ φροντώδης Φωνὴ Του «Ἄδám πού εἶ;» (Γεν. Γ'9). Ο σύγχρονος ἀνθρωπὸς ἐπιφέρεισμένος ἀπό τὸν κοσμικότητα ἔρωτᾶ ἀπεγνωσμένα «Θεέ μου πού εἶσαι;»

Αὐτὸ ἔορτάζουμε καὶ ζοῦμε σῆμερα εἶναι ἡ κατάργηση τοῦ δράματος πού ἔχησε ὁ ἀνθρωπὸς στὸ διάβα τῶν αἰώνων, τὸν χωρισμόν του ἀπό τὸν Θεόν καὶ ἡ ἀνατολή τῆς θεϊκῆς παρουσίας στὸν κόσμον. «Ἐπί τῆς γῆς ὥφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη» (Βαρούχ. Γ'38).

Εἰσέρχεται μέσα στὸν Κοινωνία μας «ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος» (Φιλιπ. Β'7), κατά τὸν Ἀπ. Παῦλον εἰσέρχεται ὡς ἀνθρώπος γιά νά τὸν κοινωνίσουμε καὶ νά τὸν βάλουμε μέσα στίς καρδιές μας.

Ἐρχεται γιά νά μᾶς εἰσαγάγῃ ἀπό τὸν δική μας ζωή, τὸν καθημερινόν, τὸν ἀνθρώπινον, αὐτήν τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῶν λογισμῶν, τῶν ἀνεκτλήρωτων καὶ τῶν ἐκπληρουμένων, ἀπό τὸν ζωή τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς στοχεύσεως στὸν ἑαυτόν μας, στὸν ζωή πού βγαίνει ἀπό τὸ ἐγώ καὶ συναντᾶ τὸ Ἐμεῖς, τὸν ἄλλον, αὐτὸν πού καλούμαστε νά βάλουμε στὸν καρδιά μας καὶ νά εἰσέλθουμε στὸν καρδιά Ἐκείνου πού προσέλαβε τὸν ζωήν μας γιά νά γίνη Ζωή μας. Εἰσῆλθε εἰς τὸν κόσμον τῆς ἀγάπης καὶ φωνερώθηκε ἡ Ἀγάπη, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν κατά τὸν Μ. Ἄθανάσιον. Καὶ συνεχίζει ὁ Μ. Ἄθανάσιος νά μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ Θεός δέν ἐγκατέλειψε τὸ δημιουργημά Του, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὅταν αὐτό βάδιζε στὸν φθορά. Ἀλλά μέ τὸν προσφορά τοῦ δικοῦ του σώματος ἐξαφάνισε τὸν ἐπερχόμενον θάνατον. Διόρθωσε μέ τὸν διδασκαλία Του τὸν ἀμέλεια τῶν ἀνθρώπων καὶ κατάφερε μέ τὸν Δύναμί Του νά ἐκτελέσῃ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα.

Ο Γέροντας Σωφρόνιος τοῦ Ἐσσεξ, ἡ Ἐορτή τῶν Χριστουγέννων μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ἔνας τόσος Μεγάλος Θεός γεννιέται ὡς ἀπλός ἀνθρωπος, ἥσυχα, εἰρηνικά, ταπεινά, φτωχικά, ἄλλα γεμάτος ἀπό ἀγάπη μέσα σὲ ἔνα φτωχικό σπίλαιο δίνοντας τὸν δυνατότητα σὲ ὅλους μας τόσο ἀπλά καὶ οὐσιαστικά νά γίνουμε ἐλεύθεροι ἀνθρωποι, νά ὑψωθοῦμε στὸν οὐρανό καὶ νά βιώσουμε τὸν δική Του δόξα ὡς θεοί κατά Χάριν. Γίαυτό γίνεται ἀνθρωπος, γιά νά γεννηθῇ στὸν σπιλιά τῆς ψυχῆς μας καὶ νά τὸν ἀναγεννήσῃ καὶ μεταμορφώσῃ, ὥστε νά εἶναι σπιλιά εὔωσμη καὶ γεμάτη πνευματικούς καρπούς.

Σᾶς εὔχομαι μέ αὐτές τίς σκέψεις Καλά Χριστούγεννα.

Μέ ἄπειρες ἐν Χριστῷ εὐχές
Ο Μητροπολίτης
Ο Ηλείας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ